

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

ZÁHONYI VASUTAS

II. évfolyam, 7 szám

2012. július 09

A hatvankettedik

Az égiekkel kezdődött, akik már pénteken kegyeikbe fogadták a Záhony környéki vasutasokat egy régóta várt kellemesen hús éjszakával. Igaz, Záhonyba ebből nem sok jutott, de onnan is sok jókedvű ember gyűlt össze a ZVSC sportpályáján, és a nagy többség hőiesen megküzdött a forrón sütő Nappal. A hatvankettedik Vasutasnapon a szervezők sem a vasutas nép ellen dolgoztak, amit bizonyít az is, hogy a program kis híján ebéddel kezdődött.

Ennek oka volt az is, hogy délelőtt Eperjeskén átadták az új mérleget a Záhony Port Zrt. átrakóbázisán, így Záhonyban már csak a hivatalos megnyitó előzte meg az ebédet. De hőség ide, pörkölt oda, azért a két fővédnök szavait sem engedték el kollégák a fülük mellett: Elsőként dr. Mosóczi László, a MÁV Zrt. általános vezérigazgató-helyettese számolt be a pénteki központi ünnepségen elhangzott kormányzati beszédekről, szólt a vasutas ünnep és a vasutasok összetartásának fontosságáról, megköszönve a szolgálatban lévők áldozatos munkáját is. Jó volt hallani, amikor kiemelte Záhonynak az árufuvarozásban betöltött jelentőségét, de figyelemre méltó az is, hogy az igen fontos tranzitforgalom bevételeiből a személyszállítás költségeit lehet majd csökkenteni. Az pedig, hogy az Európai Unió egyik vasúti korridora Záhonyból Spanyolországba vezet, kimondottan jövőt jósol régióknak és a vasút egészének is csakúgy, mint a személyszállítás várható fejlődése.

Őt Kovács Imre, az RCH Zrt. igazgatóságának elnöke követte, aki örült, hogy újra itt lehet a Vasutasnapon, hiszen komoly záhonyi kötődései vannak. Majd az RCH-ről megtudhattuk, hogy a racionalizálások végrehajtása után már a lehetőségek kiterjesztéséről lehet gondolkozni a Balkán, és Kazahsztán-Kína irányába. Hál'Istennek ismét a többi vasúttársasággal együtt dolgozhatnak ezek megvalósulásáért – mondta – majd emlékeztetett, hogy a Vasutasnapról mindig úgy gondolta, az nem egyes szakszolgálatok, hanem minden vasutas ünnepe. Bízunk abban, hogy ismét a vasút egységes működtetése felé haladunk, mert „csak egységben tudunk tovább menni”, és kiderült az is, délelőtt újra megalakult a Záhony Logisztikai Klaszter, ami nagyon fontos lehet térségnek. Végül megköszönte a kitüntetettek munkáját, és

elmondta, nagyon büszke, mert az öt miniszteri kitüntetésben részesült vasutas egyike záhonyi kollégáné lett.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonymet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

A kitüntetettek névsora után a színpadon átadták az RCH és a Záhony Port vezetői az egymás dolgozóinak szóló elismeréseket a két társaság érdekében végzett kimagasló munkáért. A Vasutasok Szakszervezetének tagjai jól szerepeltek: Az RCH-nál Halász Tiborné, aki felsővezetői dicséretben részesült, Szabó Gyuláné és Gál István a záhonyi TÜK vezetőjének dicséretét érdemelték ki. A Port dolgozói közül vezérigazgatói dicséretet kapott Hudák József, Orosz János és Szulics László Csabáné, Gulyás György tagtársunk pedig elnök-vezérigazgató dicséretet vehetett át Budapesten. A legjobb brigád tagjaként őrzi kollégáival egy évig a Vándorkupát Fodor István kollégánk.

Az élet természetesen a színpadon túl is zajlott, különösen a kondérok és gulyáságyúk környékén, hiszen közelgett az ebéd ideje. De a tűző nap ellenére a focipálya sem az ürességtől kongott, és a forróság ellensúlyozására a folyamatosan működő vízpermet alá állhatott bárki felüdülésért. Természetesen a kollégák és kolléganők láthatóan figyeltek a kellő mennyiségű folyadék bevitelére is. Közben üzenhettek a jövőnek, többen le is

írták tanulságos véleményüket, de meneszthettek képzeletbeli vonatot is a fényképezőgépek előtt. Mindeközben komoly csata zajlott a záhonyi vasutas fociválogatottja és a szlovák Tiszacsernyő vasutas focistái között. Az eredmény hat-négyre sikeredett a záhonyi kollégák javára, mondanom sem kell, hogy a VSZ játékosai aktívan hozzájárultak a sikerhez, aminek végeredményét Balog Sanyi mutatja meg nekünk.

A színpadon dr. Seszták Miklós országgyűlési képviselő következett, méltatva a vasutasság összetartását és kitartását, mert nagyon nehéz hatvankét éves korig teljesíteni. Köszönetét fejezte ki a vasutasoknak, amiért ebben a nehéz gazdasági helyzetben is helytállnak, és azoknak, akik lehetővé tették, hogy ma itt lehessünk. Azzal a kívánsággal búcsúzott, hogy még „nagyon-nagyon sokáig” ünnepelhessük itt a Vasutasnapot.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Őt az Ukrán Vasutak lemergi vezetőjének helyettese követte, aki Farkas József tolmácsolásában átadta az Ukrán vasutasok vezetőjének üdvözlését, majd a határ menti közös munka fontosságáról beszélt, mondandóját saját jókívánságaival befejezve. Ezután Háda Imre, Záhony polgármestere köszöntött bennünket és vezetőinket, ő is kifejezte örömét, hogy ismét városa ad otthont ennek az ünnepnek.

Ebéd után látványos és szórakoztató műsorokat láthatott a vendégsereg. Az óvodások labdatornája után önvédelmi fogásokkal ismerkedhettünk, hallhatunk énekelni Daku Tündét és a nyugdíjasokat, de nagy sikere volt a kánkánt és sejtelmes keleti táncot lejtő előadóknak, valamint a ZUP együttesnek is. Az esti órákban további élő koncertek szórakoztatták azokat is, akik megijedtek a nappali melegtől, és csak később merészkedtek ki.

Az égiek kicsit szigorúak voltak hozzánk, mert valóban küzdeni kellett a nyári hőséggel, talán mert úgy gondolták, majd kárpótolnak a földi előljárók. Ez a gondolatuk beigazolódt, mert vezetőinktől csupa jó hírt kaptunk, ráadásul sok finomságban is részesülhettünk, nem beszélve a műsorok áradatáról. Az utóbbiak biztosan így voltak, a jövő ígéreteinek megvalósítását türelmesen várjuk. A hatvanharmadikon már mindenki, aki ott lesz, tudni fogja az eredményt.

Dolhai József

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Végig az úton II.

Negyvenkét év a vasúton és a Vasutasok Szakszervezetében nem ritkaság. Érdekesebbé válik az életút azzal, hogy harminchét évet tisztségviselőként dolgozott a szervezetben, ami „békeidőben” sem nyugdíjas elfoglaltság. De a második két évtized sorsdöntő változásaira gondolva, melyeknek sokszor aktív részese is volt, máris érdekfeszítővé válik egy szokványosnak indult vasúti pályafutás. Azt, hogy nem voltak hiábavalóak az évtizedek, bizonyítja az MSZOSZ Érdemérem is, amelyet nemrég vehetett át.

Záhonyban hogyan érzékelted, a VDSZSZ megalakulását, térnyerését?

Nem volt az olyan gyors térnyerés, 1996-97-ig itt a VDSZSZ nem rúgott labdába. Ennek láttán nyilván megkeresték azokat az embereket, vagy ha úgy tetszik, kádereket, akikkel már volt valamilyen kapcsolatuk. Például megtalálták egy olyan tagunkat Záhonyban, egy kereskedelmi ügyintézőt, aki ötven-hatvan taggal átment hozzájuk. Amikor ezt megtudtam, idehívtam, és megkérdeztem, mondd, mi kell neked? Pozíció? A Kereskedelmi Szakmai Bizottságban tag leszel. Azonnal elfogadta, és hozta az visszalépési nyilatkozatokat. Egyébként ő volt az egyik, aki az utolsók között lépett ki az MSZMP-ből. Aztán valakinek mondjuk osztálytársa, vagy iskolatársa lehetett az, akit megkerestek, mint annak idején engem, a Gaskó Pista. Ő a Bebritsben volt iskolatársam, két évvel alattam járt, a „Bakterban” volt kollégista. Arra még emlékszem, hogy Pista elég sokat kapott, mert akkor még volt testi fenyegetés, talán hatvannyolcig. A lényeg, hogy a példabeli emberemet újra megtalálta valaki, aki többet ajánlhatott neki, és mégiscsak visszament a VDSZSZ-hez. De például a kilencvenötös évek környékén engem is megkerestek: Hatvanötezer forintot ajánlottak fel havi fizetésként, teljes irodai felszereléssel, ami akkoriban sem volt csekélység, csak vigyem át a csapatot, aztán a kétezres évek táján újra próbálkoztak velem. Sok embernek ígértek lakásokat akkor, amikor már bérlakás is alig volt Záhonyban. De érdekes volt a VFSZSZ (Vasutasok Független Szakszervezeti Szövetsége) záhonyi szervezkedése is, ők például sokáig mobiltelefonnal operáltak, illetve sikereik voltak a Romániából idemenekülők között is. No, hát ez is egy furcsa történet volt...

...mire gondolsz?

A nyolcvankilences román forradalom idején nagyon sok romániai magyar menekült jött Záhonyba. A legkülönbözőbb szakmával érkeztek, elég sokan lettek vasutasok, például sok jegyvizsgáló került ki közülük. Nálam is megjelent egyikük, mondta, hogy ő tud franciául, meg a felesége is, ott ült, ahol te most, és segítséget kért. Azt, hogy segítsek megnyerni egy pályázatot, amit a VSZ írt ki, és amivel Franciaországba mehetnének. Kérdezem, miért jöttél ebbe az országba, mire ő válaszolta, hogy azért, mert tovább akar menni innen. Vajon miért, kérdelem én? Akkor komolyan elgondolkodtam, vajon miért jönnek ilyen sokan hozzánk? Mert azt értem, hogy a diktatúra idején elnyomták őket, de ha vége annak a korszaknak, és az ország szabad lesz, akkor már csak jobb lehet, otthon, ahol így vagy úgy, de felnevelték, felnőtt, nem? Mi az oka, hogy tömegesen menekülnek több száz kilométerre? Mért nem mentek csak Lökösházáig?

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonynet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Szerinted miért nem?

Talán azért, mert ott még sokan megismerhették volna őket, mert tisztelet a kivételnek, de lehet, hogy sokuknak több félni valója akadt a forradalom után, mint előtte...

Miért hoztak létre Gaskóék egy új szakszervezetet?

Én úgy gondolom, nagy súllyal esett a latba a már említett szakszervezeti vagyon, a pénz. Nyilván szépen hangzott, hogy le kell váltani a régi rendszert, hogy ők lesznek a VSZ kritikája, és az egyszerű emberek fogékonyak is voltak erre, de ezt megtehették volna akkor is, ha belül maradnak. Persze, kellett azért a létrehozáshoz némi munkáltatói támogatás is, itt, Záhonyban, és az ország más régióiban egyaránt. A vezetők úgy gondolkodták, ha már nem tiltották be a szakszervezeteket, miért vitatkozzak veletek, vitatkozzatok ti egymással. Ha megegyeztetek, ha nem, akkor még jobb, mert akkor azt csinálom, amit akarok. Persze, kellett az alapításhoz és működéshez a nyugati pénz, a dollár is.

Azt honnan kaphattak?

Például a Soros Alapítványtól. Az első ÜT-választásokig nem is volt semmi baj, a Ligában Óry Csaba, Pokorni Zoltán és Gaskó István voltak a főbb nevek. Aztán jött 1992, no meg Soros György, és az eredmények láttán azt mondhatta, hogy fiúk, ennyi volt. Ekkor veszhettek össze, Óry és Pokorni el is mentek a politikába, Gaskó is ment volna, de neki valahogy nem sikerült sem akkor, sem később.

Még mindig Záhony, és akkor átrakás, GRF, Záhony Port. Hogyan kezdődött ez a folyamat?

A kilencvenes évek elejéig a záhonyi átrakómunkások a megyei átlagbérhez képest elég jól kerestek, igaz, keményen is dolgoztak. Ez a viszonylagos jó bér kezdett csökkenni, mert jelentősen csökkent az átrakásra váró áru mennyisége. Közben megjelent, illetve megerősödött egy-két, áruszállítással foglalkozó magáncég, akik egyre több lehetőséget kértek, és kaptak a vasúttól ahhoz, hogy jelentősen növekedjenek, erősödjenek.

Mit jelent az, hogy egyre több lehetőséget „kaptak”?

Ez is egy érdekes dolog volt, a vasút úgy szervezte a munkát, hogy a magáncégek mindig kaphassanak kocsit, ne álljon meg náluk a munka. Ez valószínűleg azért volt lehetséges, mert esetleg az akkori vasúti vezetőknek is lehetett valamilyen érdekeltségük a konkurens cégekben. Széles kocsikban jött az áru, amit nekik kiállított a vasút, és ők átrakták normál kocsiba, vagy még gyakrabban kamionokba. Egyre több munkájuk volt, az átrakósok pedig egyre kevesebbet kerestek, hiszen a vasút a csökkenő áruforgalmon osztozott a magáncégekkel. Így aztán szabadnapjaikban, hogy fenntartsák életszínvonalukat, eljártak dolgozni a konkurenciához. Persze, egy idő után a vállalkozók leszorították a béreket, ráadásul, ha a munkás odaát megsérült, kihúzta másnapig, és a vasútnál jelentkezett a balesetével. De a politika is erőteljesen támogatta a magáncégeket. Versenyhelyzet volt elvileg, de a szabályok úgy változtak, hogy a vasútnak legalábbis nem kedveztek, ellentétben a vállalkozásokkal. Egy értekezleten rákérdeztem, hogy van ez? Azt mondták, ezeknek is élni kell... Hát, ha verseny van, akkor ne a versenytársak segítsék egymást.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Nem lehetett visszafordítani a folyamatot?

Ahhoz az kellett volna, hogy ismét a vasút rakhassa át a beérkező árumennyiséget, de ezt a VSZ-en kívül szinte senki nem akarta. A vasútnál tovább csökkent a munka, már elbocsátani is kellett az átrakó munkások közül, illetve olyan is előfordult, hogy a vasút küldött embereket a konkurenciához dolgozni. Mintha a Forma 1-es Ferrari átküldené versenyzőjét, mérnökét a Mercedeshez, mondván nekik is kell versenyezni, segítsétek ezt a kócerájt. És elérkeztünk oda, hogy lassan több lett a GRF-en a vezető meg az irodai személyzet, mint a valóban termelő létszám. Ettől kezdve már csak idő kérdése volt, hogy meddig maradhat ebben az állapotban a vasútnál az átrakás. Persze, az igazsághoz tartozik, hogy voltak jó néhányan, egy-két szakszervezeti vezető is, akik úgy gondolták, hogy ha önállóak lesznek, akkor eljön majd a kánaán. Hát biztosan voltak, akiknek eljött, de ez nem igaz sem a vasútra, sem Záhonyra, és főleg nem igaz a vasutasokra.

Voltak más kiszervezések is, mint például a Közúti Szállítmányozási Főnökség (KSZF), nem lehetett megakadályozni?

Meggyőződésem, ha az emberek szolidárisabbak egymás iránt, akkor lehet, hogy meg lehetett volna menteni egyik-másik kiszervezett egységet. Csakhogy óriási probléma szerintem, hogy amikor kollektív szerződésért, bérért kell harcolni, akkor az is beszáll a harcba, vagy legalábbis nincs ellene, aki nem szakszervezeti tag. De akkor, amikor létszámleépítés van, és mondjuk ketten vagyunk, a munkáltató van olyan okos, hogy csak egy ember maradhat, akkor van-e szolidaritás a két ember között. Nincs. Azt mondom, én mindent megteszek a munkáltatónak, csak én maradjak – ez egy normális emberi tulajdonság, csak az a baj, hogy így mindenki mérhetetlenül kiszolgáltatottá válik. Egy nagyon kellemetlen élményem van, ami ehhez kapcsolódik. Volt egy fórum azoknak, akik a mai humán szolgáltató rendszer beindulásához felvitték a dolgozók adatait számítógépre, hogy az új rendszer beindulhasson. Tudták, akik ezt végezték, ha elkészülnek, maguk szüntetik meg a saját munkahelyüket, de mégis munkaidőt nem ismerve lelkiismeretesen befejezték a munkát. Ott ült minden humánus dolgozó, csupa hölgy, és ketten szóltunk hozzá a felvázolt jövőhöz, Dajka Sanyi meg én. Elmondtam, hogy disznóság az, amit művelnek velük, hiszen nem más történik, minthogy megásatják velük a saját sírjukat. Csak a nagy csend következett, senki nem akart, vagy nem mert megszólalni, de egy helyeslő taps, moraj sem volt. A budapesti vezető pedig leírta, hogy nincs itt semmi baj, csak két szakszervezetis veri a nyálát. Nem szólt senki, pedig tudták, hogy már nincs mit veszteniük, mégis hallgattak. Aztán másnap kezdtek Debrecenbe járni, aztán onnan meg szép lassan elengedték őket.

Mint egy ördögi kör...

Igen. Gyakran mondom, hogy a záhonyi a záhonyinak legfőbb ellensége. Mert sajnos az emberek egymást nézik, egymáson keresik a fogást, keresik a hibát a másikban, sokszor egyik egység szidja a másikat.

4625 Záhony Európa tér 5.

vasúti tel: 03/33-49, mobil: 30-3866083, 20-377-6873, Fax: 03-70-63, 03-33-48

E-mail: juhasztne@zahonypet.hu, zhtk@vsz.hu

Vasutasok Szakszervezete Területi Képviselő Záhony

Azzal foglalkoznak, hogy a másik mit csinál, holott azzal kellene foglalkozni, hogy együtt mit tehetnének, mit tudnánk elérni. Sokszor mondták, ha bántani akartak, hogy ugyan, mit csinál a szakszervezet? És nem értették, hogy ha én a vágányra fekszek, legfeljebb több oltott mész fogy majd, de attól ők még munkanélküliek lesznek, ha egymással foglalkoznak. De mellém ne álljon senki – mögém! Hogy ha pofán vágják, ne essek hanyatt.

Mit gondolsz Záhony jövőjéről?

Az optimizmus hal meg utoljára. Ha az ember nem optimista, soha nem jön le a fáról. Arra előbb-utóbb rá kell jönnie minden országnak, vagy rá fogják kényszeríteni, hogy ekkora környezetterhelést, ami például Magyarországon is okoznak a kamionok, nem lehet sokáig büntetlenül fenntartani. Az országnak is érdeke, hogy az áruszállítás visszataláljon a vasútra, még hozzá úgy, hogy az Unióba Záhonyban lépjen be és ne Szlovákiánál! Ez az érdeke az országnak. Ehhez ösztönzőket, kedvezményeket kell adni Záhonyban! És persze, meg kell változnia a politikai légkörnek, másképp kell működni az országnak is.

És talán a szakszervezeteknek is, mi a véleményed a formálódó VSZ-VDSZSZ együttműködésről, esetleg szövetségkötésről?

Ha azt mondtam a beszélgetésünk elején, hogy hiba volt, amikor szétváltak az útjaink, akkor most örülnöm kéne, ha újra létre jön az egység. Ehhez egy jó pár embernek el kell távoznia a posztjáról, amihez idő kell, de az vésszen fogy. A szocializmusban azt mondtuk, az az igazi demokrácia, ha a felülről jövő nyomás megegyezik az alulról jövő kezdeményezéssel. Rá kellene döbenniük az embereknek, de szerintem rá is fognak döbenni, ha hagyják magukat kiszolgáltatni, akkor a mindenkori hatalom, hangsúlyozom, a mindenkori hatalom azt fogja velük csinálni, amit eddig, mert most egy nagyon kemény világ van: Vadkeleti kapitalizmus. Szóval össze kell fogni, és nem hagyni, hogy a történelmi hagyományainkhoz hűen egymás ellen harcoljunk, a hatalom pedig, amely mindent meg tesz ezért, kihasználjon bennünket.

Mi az, amire büszke vagy a vasutas pályafutásodból?

A szakszervezeti mozgalomban vezetőként eltöltött harminc év életem legszebb időszaka volt, azt is mondhatom, hogy embert csinált belőlem. Arra büszke vagyok, még akkor is, ha voltak konfliktusok, veszekedések, hogy kollegáimmal mindent megtettünk Záhony érdekében, amit az adott körülmények megengedtek, hiszen sok olyan megállapodást kötöttünk, amivel az itt élők időt, ellátást nyertek. És ki időt nyer, életet nyer. Remélem sokan tapasztalatot is nyertek.

Dolhai József

